

A kitettség alapvetően egy helyszínhez kapcsolódó tulajdonság. A kitettség elemzése arra válaszol, hogy egy adott helyszín milyen mértékben van kitéve egy adott éghajlatváltozási hatásnak.

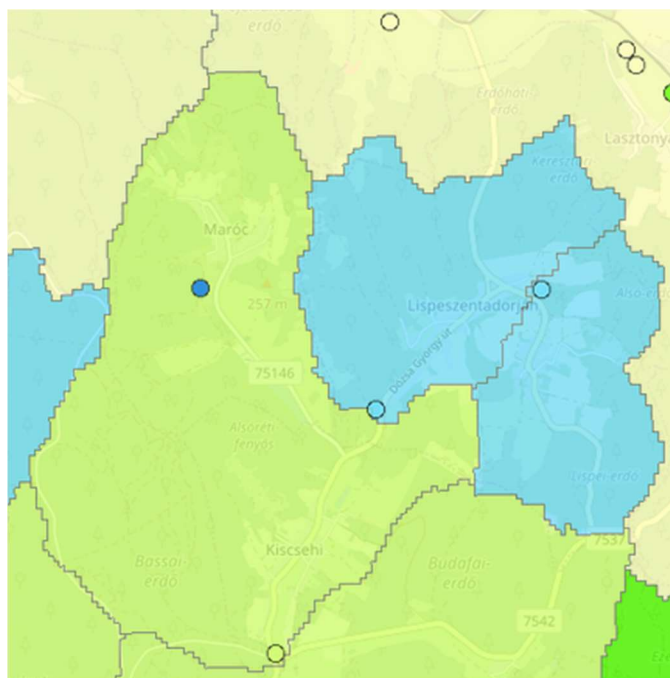
Az érzékenység egy-egy rendszerhez kapcsolódó tulajdonság. Az érzékenység azt mutatja, hogy az adott beruházás egy adott éghajlatváltozási hatásra milyen mértékben érzékeny, mivel ezek az események károkat okoznak az utakban, épületekben, illetve az azok által betöltött funkciókban.

A kitettség és érzékenység együttes jelenléte szükséges ahhoz, hogy egy potenciális hatás lehetősége fennálljon.

Jelen dokumentációban a kitettség vizsgálata releváns.

A vizsgált terület tekintetében nem helyezkedik el fokozott kitettséget jelentő területen. Az országra általánosan jellemző változásra számíthatunk mind hőmérsékleti, mind csapadékviszonyok, illetve egyéb tekintetben, így kitettség tekintetében közepes mértékről beszélhetünk, ami a jelentős területfoglalással érintett erdőterületekre számottevő kedvezőtlen hatást gyakorolhat, figyelembe véve, hogy a termőhely alkalmazkodási potenciálja közepes.

Villámárvíz vonatkozásában a vizsgált vízgyűjtők és kifolyási pontjaik tekintetében a települést érintő vizsgálat szerint fokozottan veszélyeztetett (5-ös az 1-5 fokozatú skálán).

10. ábra Villámárvíz veszélyeztetettség

fennálló környezetvédelmi konfliktusok, problémák

Általánosan elmondható, hogy környezeti konfliktusforrás jellemzően a lakóövezetek ipari-gazdasági-mezőgazdasági övezetekkel határos területein, illetve az elhagyott illegális hulladékok következtében jelentkezik.

A meglévő, működő telephelyekkel kapcsolatosan az általánosan időnként előforduló egy-két szembenálló fél esteit leszámítva, kirívó konfliktushelyzet nem tapasztalható. Ugyanez elmondható a mezőgazdasági tevékenységre vonatkozóan is. Az előforduló környezeti konfliktusok nem mindig, sőt, általában nem jelentik a környezet károsítását is, hanem elsősorban ez ellenérdekű felek (pl. lakó-gazdálkodó) érdekeinek ütközéseit jelentik.

Számottevő környezeti konfliktusról nincs információnk.

2.11. A táji és természeti adottságok és örökség, jellemző tájkarakter, zöldinfrastruktúra-hálózat

TERMÉSZETI ADOTTSÁGOK

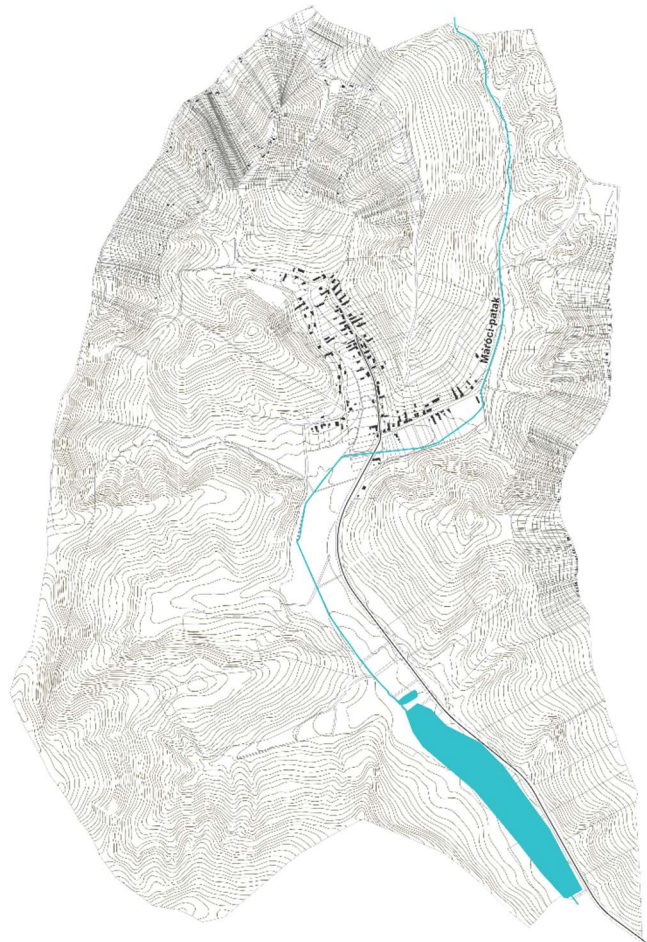
A fejezethez felhasznált irodalom a **Dövényi Zoltán** által szerkesztett *Magyarország Kistájainak Katasztere* (Budapest, 2010) c. könyv és a **Kocsis Károly** szerk. *Magyar Nemzeti Atlasz* (Budapest, 2018) Domborzat (Gábris Gyula), Földtan (Haas János, Brezsnaynszky Károly), Éghajlat (Bihari Zita), Vizek (Varga György), Talajok (Pásztor László) c. fejezetei alapján készült. A Növényzet c. fejezethez adatokat a Nébih interaktív erdőtérképéről ([Erdészeti információk \(gov.hu\)](http://erdészeti.informaciok.gov.hu)) olvastuk le.

TERMÉSZETFÖLDRAJZI ELHELYEZKEDÉS

Maróc a Zalai-dombság délnyugati részén, Letenye és Lenti határmenti települések között félúton, a Letenyei-dombság szívében fekvő, Kiscsehi után következő zsáktelepülés. A község az Egerszeg – Letenyei-dombság kistájában terül el, amely a Felső-Zalától déli irányban a Muráig húzódó, kettős osztatú eróziós dombsági terület az Alsó- és Felső-Válicka, valamint a Principális között.

DOMBORZAT

Erősen tagolt dombsági táj, magas szintkülönbségekkel, az átlagos relatív relief 85 m/km². Jégkorszaki vályoggal borított, eróziós-deráziós völgyekkel tagolt terület, melyet mély és meredek lejtők jellemeznek; a köztük lévő dombsorokból szigetszerűen emelkednek ki az asszimetrikus dombtetők és dombhátak. Lipeszentadoján területén enyhe lankákkal csatlakoznak a környező dombok a patak völgybe, a legmagasabb pont 260 tszf magasságon, a legalacsonyabb 180 tszf magasságon található.

Maróc domborzati adottságai

FÖLDTAN

A mélyszerkezetet jelentősen befolyásolja, hogy a kistáj közepén fut a Balatoni vonal, melynek északi és déli felén eltérő az alapkőzet. É-ra a mélyebb rétegekben triász és perm sekélytengeri mészkő és dolomit, valamint karbon gránit, továbbá devon és szilur metamorf kőzetek alkotják, a D-i részen pedig más jellegű újpaleozoos és mezozoos képződmények dominálnak. A középső sávban eocén szubvulkáni testek találhatók. Ez a vidék a kőolajbányászat bölcsője (1930-as években virágzott); a szénhidrogén-előfordulások a alsó-pannon homok és homokkőrétegekhez kapcsolódnak.

ÉGHAJLAT

Az éghajlati viszonyokat tekintve a mediterrán és az alpesi klímahatások kedvező arányban vannak jelen, így viszonylag kiegyenlített, mérsékelt hűvös és mérsékelt nedves. Az évi középhőmérséklet 10,0-10,5 °C között alakul, a januári középhőmérséklet -1,0 és -0,5 °C közötti, míg a júliusi középhőmérséklet 20,0-20,5 °C. Az éves napfénytartam 1900-1950 óra. A nyári napok átlagos száma (azok a napok, amelyeken a napi maximum eléri a 25 °C-ot) 70-80 nap, a téli napoké 20-25 (amikor nem emelkedik fagypont fölé a hőmérséklet). A csapadék évi összege 750-800 mm, ennek eloszlása a következő: a tavaszi időszakban 170-180 mm, nyáron a legtöbb, 230-240 mm, az őszi 200 fölötti, télen a legkevesebb, 120-130 mm. Az uralkodó szélirány az É-i és D-i, melyek átlagos erőssége 2-2,5 km/h.

VÍZRAJZ

Bő lefolyású terület, a Mura vízgyűjtője. Maróc a Maróci-patak partjára települt, mely a településen ered és a Szentadorjáni-patakba torkollik. A Maróci-patakot a települést övező dombokról érkező, időszakos kisvízfolyások is táplálják. A település déli felében, Maróci-patak duzzasztásával mesterségesen hozták létre a Maróci tavat 2018-ban, amely az egyetlen nagyobb nyílt vízfelület a környéken.

Az itteni vízfolyások különleges adottsága, hogy ősszel is lehetnek árvizeik, bár azok leginkább nyár elején jelennek meg, míg a kisvizek a nyár végén.

NÖVÉNYZET

A dombvidék potenciális erdőterület, a természetes növénytakaró illír jellegű bükkös társulás. A völgyalakban gyertyános-tölgyesek és égerligetek is kialakultak. Az emberi tevékenység hatására a völgyekben a kaszálórétek, a dombokon a zártkertek érték el jelentős térfoglalást. Az erdei flórában hangsúlyos szerepük van a nyugat-dunántúli elemeknek (erdei ciklámen - *Cyclamen purpurascens*, erdei galaj - *Galium sylvaticum*, magyar varfű - *Knautia drymeia*) és a szubmediterrán fajoknak (zalai bükköny - *Vicia oroboides*, tarka lednek - *Lathyrus venetus*, pirító gyökér - *Tamus communis*).

A település területének legnagyobb részét erdőterületek foglalják el, melyekből a délnyugati részen lévő erdőterületek természetesen erdők. Fő erdőalkotó fafaj a gyertyán és a bükk, a kocsánytalan és kocsányos tölgyel elegyesen juharral és a természetes módon előforduló erdei fenyővel és a lucfenyővel. Telepített erdőkből nagyjából egyenlő arányban van akácos és fenyves.

A környéken előforduló patak völgyek menti gyepek, és a mészkerülő, üde lomboserdők értékes társulások hazai viszonylatban is, hiszen a helyi klíma és a kismértékű bolygatottság együttesen meghatározzák ezek jelenlétét, meglétét.

TALAJOK

A területen periglaciális (jégkorszaki) agyag és vályog alapkőzeten képződött pszeudoglejes barna erdőtalajok jellemzőek, melyek vályog mechanikai összetételűek és rossz vízgazdálkodásúak. Termékenységük gyenge, ezért többnyire erdőként, illetve szőlőterületként hasznosítottak. A

vízfolyások mentén karbonátmentes öntéstalajok, kisebb részben lápos réti talajok jöttek létre, ezek agyagos vályog vagy vályog mechanikai összetételűek, közepes vízvezető és jó víztároló képesség jellemzi őket. Elsősorban rétként vagy szántóként hasznosítottak.

TÁJHASZNÁLAT, TÁJSZERKEZET VIZSGÁLATA

TÁJTÖRTÉNETI VIZSGÁLAT

Forrás: A község hivatalos honlapja (2024.09.19.) link: [A Község Története – Maróc \(maroc.hu\)](http://A_Község_Története_-_Maróc_(maroc.hu))

A község első említése 1408-ból származik: Maroth, 1426-ban Moroch, 1435-ben Maróczlakus, 1786-ban Marócz néven.

Nevének származása levezethető a latin eredetű Mauritius személynév magyarosításából, vagy a szláv eredetű moravci (morvák), illetve a magyar Marót személynévből.

A 15.században Páka városához tartozott. 1536-ban Hassaghi család birtoka volt, de addig is több gazdát cserélt, köztük a Zrínyiek is voltak tulajdonosok. 1552-ben 23 porta volt a faluban. A 16. század végén a Bánffy és Nádasdy családnak is vannak itt szőlői. 1562-ben a veszprémi káptalan bérbe adta a tizedszedést a térség kisebb- nagyobb urainak, akiknek a beszedett bért az egerszegi vicearchidiaconusnak kellett beszolgáltatniuk.

A török pusztítás után 1690-ben már mint pusztaként jelzik a falut és ez így maradt a 18.század közepéig.

1769-es úrbárium a földesúr feltűnése nélkül 4/8-d telkesekből kilencet, és házas zsellérekből hetet, valamint Berta urak emberei közül hatot írt le. Az úrbárium előírása a jobbágy számára: egésztelek nagysága ekkor 22 hold szántó, 8 szekér rét (ennyi szénát adó terület), robot két marhával.

1770-ben összesen 37 lelket számol a község. Főként állattartással foglalkozik a lakosság a termőföldek kedvezőtlen termékenysége miatt. 1777-ben jelentősen megnőtt e területen az irtásföldek nagysága: 9 irtásföld birtokos volt.

1778-as püspöki összeírásból az derül ki, hogy Maróc Páka plébániájának filiája volt, híveinek száma ekkor 110. 1793-ban a birtokos: Bertha Imre, 1802-ben Bertha Antal. 1785-ben már 135 lakosa volt a falunak, majd 1828-ban 167, ebből 7 nemes család 19 férfival.

1828-ból származó összeírás szerint Maróczban 14 ház volt. Az adózó lakosok a Zichy uradalommal szerződő viszonyban voltak. Szőlőművelésből éltek, ennek területe 258 kapásnyi. Hegyvámmal terheltek, 1 mérő után 1 urna bort fizettek az uradalomnak.

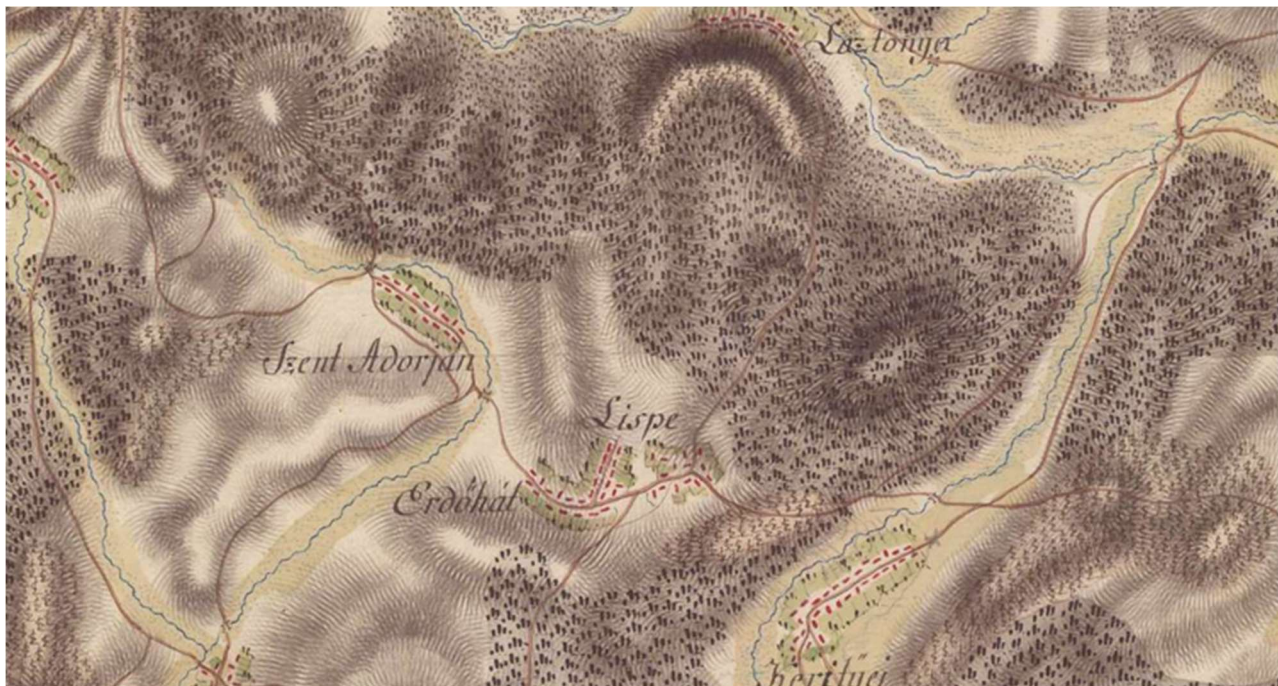
1925-ben a letenyei járáshoz tartozott, a körjegyzőség Szentadorjánban volt.

1935-ben a gazdaságok száma: 166, művelt terület: 877 kh. Az 1 kh-nál kisebb (szántóföld nélkül): 48, 1-5 kh: 47, 5-10 kh: 14, 50-100 kh: 3. A megélhetést alig biztosító kisbirtokok túlsúlya a jellemző.

Ekkor a lakosság száma: 407 fő, magyar anyanyelvűek és katolikus vallásúak, a lakóházak száma 68-ra nőtt.

A hívek áldozatkészségéből 1948-ban épült fel a község temploma. 1962-ben villamosították a falut. 1960-ban hozták létre a Dózsa szakszövetkezetet, termelőszövetkezet 1953 és 1956 között volt.

ELSŐ KATONAI FELMÉRÉS (1784)

Összefüggő erdőterületekkel közrezárt, néhány lakóházból álló település, a Maróci-patak mentén. Az enyhébb lankákat szántóterületek, a meredekebb lejtőket erdők borítják, az északnyugati határban, délnyugati kiettségben szőlők vannak, a patakot gyepterületek kísérik. Közvetlen útkapcsolat Kiscsehivel és Kányavárral van.

MÁSODIK KATONAI FELMÉRÉS (1852-55)

A Második Katonai Felmérésen szépen kirajzolódik az akkori tájhasználat. Jelentős részét képezik a településnek a szőlőterületek az északi határban és a Szentadorjánnal határos dombháton. A

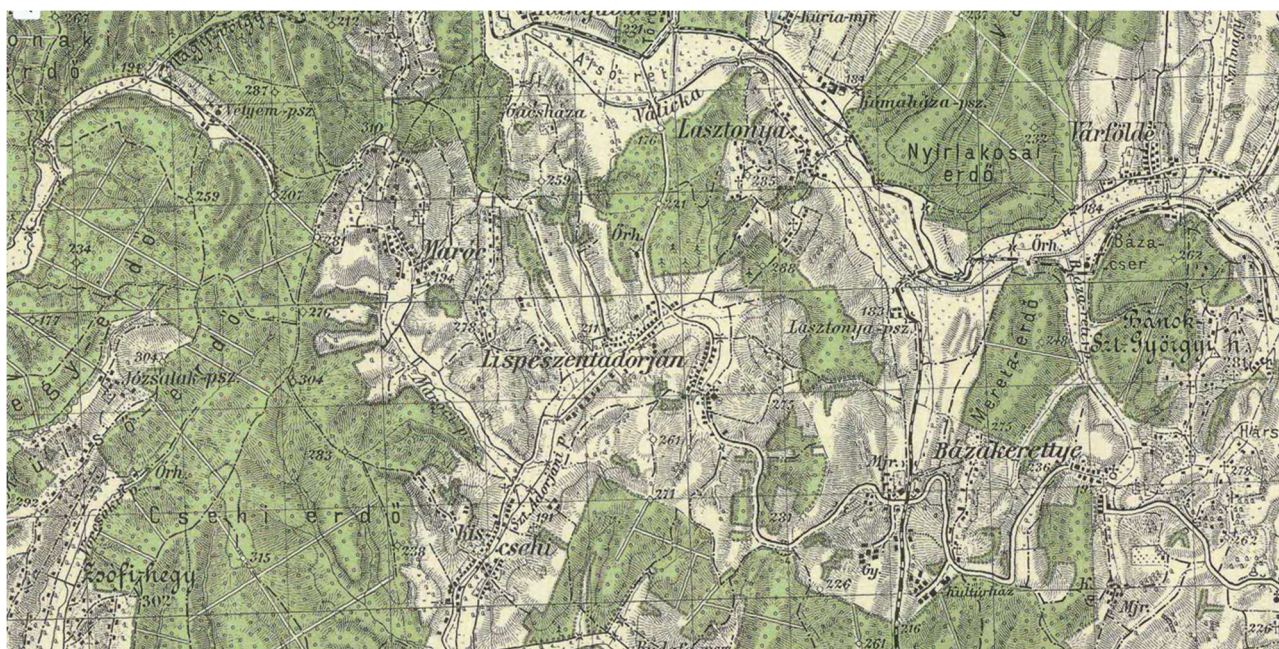
lakóházak jellegzetes L-alakúak, mely lakóterre és gazdasági, állattartásra alkalmas egységre osztható. A telkek végében a háztáji kertek húzódnak. Az alacsony, patakmenti területek halványkék színnel ábrázolt részei kaszálórétként hasznosítottak, elszórtan a vízfolyást kísérő fákkal. A magasabb térszínek lankáin terülnek el a hagyásfás legelőterületek.

HARMADIK KATONAI FELMÉRÉS (1879)

Jelentős változás nem történik a tájhasználat és a lakóházak tekintetében sem.

MAGYARORSZÁG KATONAI FELMÉRÉSE (1941)

Iparvasút épül a Vétyempusztai megállóval, mely a Páka-Csömödér vasútvonalba csatlakozik be. A vasutat a falu lakossága is használhatta, jelölt út vezet a megállóig. A lakott terület két utcásra bővült, de jelentős változások nem történtek a tájhasználatban.

MARÓC NAPJAINKBAN (2024)

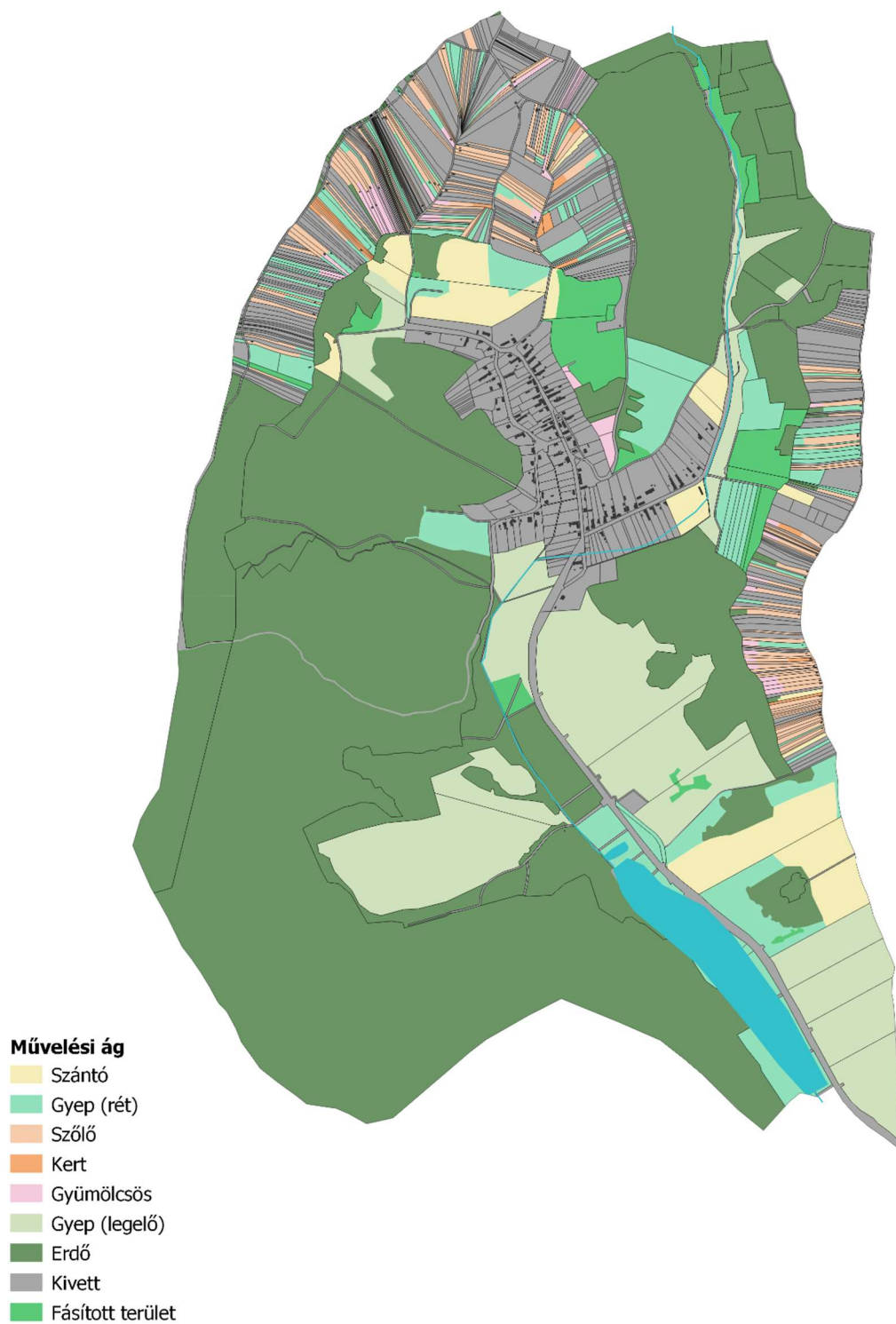
Az erdőterületek aránya növekedett, szántóterületeké jelentősen csökkent. A Korábbi, patak menti gyepterületek többnyire megmaradtak, a déli részen ma is nagy kiterjedésű hagyásfás legelőterületek vannak. A szőlőművelés napjainkra visszaszorult, a szőlők helyét sok esetben gyep vagy erdő vette át. A település néhány lakóházzal bővült a Sugár utca mentén, de szerkezetében jelentős változások nem történtek a korábbi állapotokhoz képest. A Maróci-patak mentén duzzasztott tó a környék egyetlen nagyobb vízfelülete.

TÁJHASZNÁLAT ÉRTÉKELÉSE

A tájhasználat a domborzati és talajadottságokhoz alkalmazkodik. Értékesek a nagy kiterjedésű, hagyásfás legelőterületek, míg a szőlőművelés ezen a részen szinte teljesen megszűnt. Előtérbe került az erdőgazdálkodás, széles területeket foglalnak el az őshonos fajok alkotta, tájra jellemző erdőtársulások. Nem jellemző szembetűnő tájhasználati konfliktus megléte.

Maróc felszínborítása Forrás: Mepar felszínborításadatszolgáltatás

Maróc művelési ág szerinti felosztása (Lechner Adatszolgáltatás, 2024.)

VÉDETT, VÉDENDŐ TÁJI-, TERMÉSZETI ÉRTÉKEK, TERÜLETEK

VÉDETT TÁJI ÉRTÉKEK

Tájképvédelmi terület övezete

A Megyei Területrendezési Terv a sárgával jelölt részeket a tájképvédelmi területébe sorolja. A sajátos aprófalvas jelleg, a beépítés módja, a tájszerkezet és a tájhasználat indokolja a teljes területnek tájképvédelmi övezetbe való sorolását. A dombvidéki jelleg miatt a rálátások is nagyobbak, így a táj vizuális szempontból is érzékenyebb.

A Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló 2018. évi CXXXIX törvény alapján a tájképvédelmi övezetre vonatkozó szabályozást a területrendezésért felelős miniszter külön rendeletben állapítja meg. Ez a rendelet a 9/2019. (VI. 14.) MvM rendelet, mely a területrendezési tervek készítésének és alkalmazásának kiegészítő szabályozásáról szól. E rendelet 4. §-a határozza meg a tájképvédelmi terület övezetére vonatkozó országos előírásokat a következők szerint:

4. Tájképvédelmi terület övezete

4. § (1) A tájképvédelmi terület övezete területére a megye területrendezési tervének megalapozó munkarésze keretében meg kell határozni a tájjelleg térségi jellemzőit, valamint a település teljes közigazgatási területére készülő településrendezési eszköz megalapozó vizsgálata keretében meg kell határozni a tájjelleg megőrzendő elemeit, elemegyütteseit, valamint a tájképi egység és a hagyományos tájhasználat helyi jellemzőit.

(2) A tájképvédelmi terület övezetével érintett területre a tájképi egység, a hagyományos tájhasználat fennmaradása, valamint a tájba illesztés biztosítása érdekében - a településképi védelmről szóló törvény vagy annak felhatalmazása alapján kiadott jogszabály eltérő rendelkezésének hiányában - meg kell határozni

a) a településrendezési eszközökben a területfelhasználás és az építés helyi rendjének egyedi szabályait,

b) a településképi védelmről szóló 2016. évi LXXIV. törvény 2. § (2) bekezdése szerinti településképi rendeletben (a továbbiakban: településképi rendelet) a településképi követelményeket.

(3) A tájképvédelmi terület övezetében bányászati tevékenység folytatása a bányászati szempontból kivett helyekre vonatkozó előírások alkalmazásával engedélyezhető.

(4) A tájképvédelmi terület övezetében a közlekedési, elektronikus hírközlési és energetikai infrastruktúra-hálózatokat, továbbá az erőműveket a tájképi egység megőrzését és a hagyományos tájhasználat fennmaradását nem veszélyeztető műszaki megoldások alkalmazásával kell megvalósítani.

A Zala Megyei Közgyűlés 8/2019. (IX.27.) rendelete Zala megye területrendezési szabályzatáról, térségi Szerkezeti Tervéről és övezeteiről rendelkezik a térségi övezetek területi lehatárolásáról

4. § (1) A vármegye Térségi Övezeteinek területét M=1:100.000 méretarányban a rendelet 3.1.-3.16. mellékletei tartalmazzák az alábbiak szerint az országos övezetek a következők: 3.1. Ökológiai hálózat magterületének övezete, 3.2. Ökológiai hálózat ökológiai folyosójának övezete, 3.3. Ökológiai hálózat puffertérületének övezete, 3.4. Kiváló termőhelyi adottságú szántók övezete, 3.5. Jó termőhelyi adottságú szántók övezete, 3.6. Erdők övezete, 3.7. Erdőtelepítésre javasolt terület övezete, 3.8. Tájképvédelmi terület övezete, 3.9. Világörökségi és világörökségi várományos területek övezete, 3.10. Víztisztaság-védelmi terület övezete, 3.11. Nagyvízi meder övezete, 3.12. Honvédelmi és katonai célú terület övezete, a vármegyei övezetek a következők: 3.13. Ásványi nyersanyagvagyon övezete, 3.14. Földtani veszélyforrás terület övezete, egyedileg meghatározott vármegyei övezetek: 3.15. Gazdaságfejlesztési és innovációs övezet, 3.16. Kiemelt turisztikai övezet.

A Magyarország és egyes kiemelt térségeinek területrendezési tervéről szóló 2018. évi CXXXIX. törvény rendelkezik a térségi övezetek lehatárolására vonatkozóan. A 23. § (2) bekezdése az alábbiakat írja elő:

(2) A településrendezési eszközök készítésénél a kiemelt térségi és megyei területrendezési terv térségi övezeteinek lehatárolásához képest a térségi övezetek csak - az e törvény felhatalmazása alapján kiadott kormányrendeletben meghatározott - illetékes államigazgatási szervek egyetértése esetén változtathatók meg, kivéve a 22. § szerinti esetet. Ha az illetékes államigazgatási szervnek a térségi övezet lehatárolására vonatkozó adatszolgáltatása eltér az OTtT-ben, a területrendezésért felelős miniszter 19. § (4) bekezdése szerinti rendeletében, illetve a kiemelt térségi és megyei területrendezési tervben meghatározott övezeti lehatárolástól, a településrendezési eszköz készítése során a települési önkormányzat számára kedvezőbb lehatárolás szerepeltethető, kivéve, ha az jogszabályba ütközik.

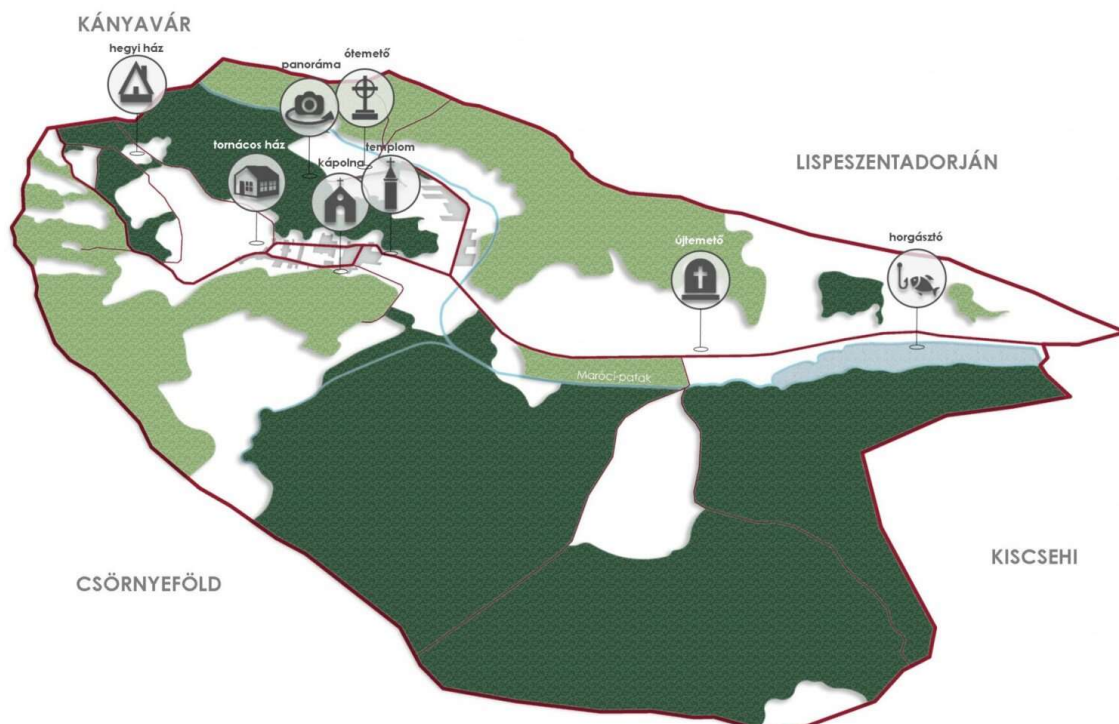
Egyedi tájérték

Egyedi tájértéknek a tájra jellemző természeti érték, képződmény, vagy az emberi tevékenységgel létrehozott tájalkotó elem, amelynek természeti, történelmi, kultúrtörténeti, tudományos, vagy esztétikai szempontból a társadalom számára jelentősége van.

A 11/2017. (XII.31.) településkép védelméről szóló önkormányzati rendelet 1. melléklete alapján helyi védelem alá lett helyezve a Rózsafüzér Királynője templom, a Szent Teréz kápolna, a Világháborús emlékmű kopjafa és az út menti keresztek.

Az alábbi ábra forrása: Bubics Benedek (2021.01.02.) Egyedi tájérték felmérés Maróc településén. A Balaton Felvidéki Nemzeti Park hivatalos honlapja link: [Érték a tájban IV. \(bfnp.hu\)](https://www.bfnp.hu/ertek-a-tajban-iv) (2024.09.19.)

MARÓC KÖZSÉG EGYEDI TÁJÉRTÉKEINEK KATASZTERE MADÁRTÁVLABÓL 2020.

Rózsafüzér királynője templom (saját felvétel)

Maróci horgásztó (saját felvétel)

Szent Teréz kápolna

Világháborús emlékmű kopjafa

Maróci ótemető (saját felvételek)

Kaszálórét (saját felvétel)

NEMZETI ÉS NEMZETKÖZI TERMÉSZETVÉDELMI OLTALOM ALATT ÁLLÓ VAGY VÉDELEMRE TERVEZETT TERÜLET, ÉRTÉK, EMLÉK

VÉDETT, VÉDENDŐ TÁJI-, TERMÉSZETI ÉRTÉKEK, TERÜLETEK

Nemzetközi jelentőségű védett természeti terület

„A bioszféra-rezervátumok azon jellegzetes szárazföldi és tengerparti ökoszisztémák, amelyek az UNESCO Ember és Bioszféra Programja (MAB) keretében nemzetközileg elismertek.” Környezetvédelmi Lexikon (2002)

A hazai 6 bioszféra rezervátumból a Mura–Dráva–Duna Határon Átnyúló Bioszféra-rezervátum területére esik a település egésze.

Bioszféra rezervátumoknak hármass zónarendszere van: magterület, védőövezet és átmeneti övezet. Maróc teljes területe az átmeneti övezetbe tartozik.

„Átmeneti övezet: Az átmeneti zónák a természeti erőforrások fenntartható használatának bemutató területei, rajtuk mezőgazdasági és egyéb emberi tevékenység is folyhat a helyi közösségek, a természetvédelmi szervezetek, kutatók, civil szervezetek és magánszemélyek együttműködésével. Jellemzően nem védett területen helyezkednek el, jogi korlátozás a MAB státuszából következően nem vonatkozik rájuk. A rajtuk folyó tevékenységekbe a kezelők minél jobban igyekeznek bevonni a helyi közösségeket is.”

Országos jelentőségű védett természeti terület

A település területét nem érinti országos jelentőségű védett természeti terület.

Helyi jelentőségű védett természeti terület

Helyi jelentőségű védett természeti terület nincs a település területén.

Ex lege védett természeti értékek

A település területén nem található ex lege védett természeti értékek.

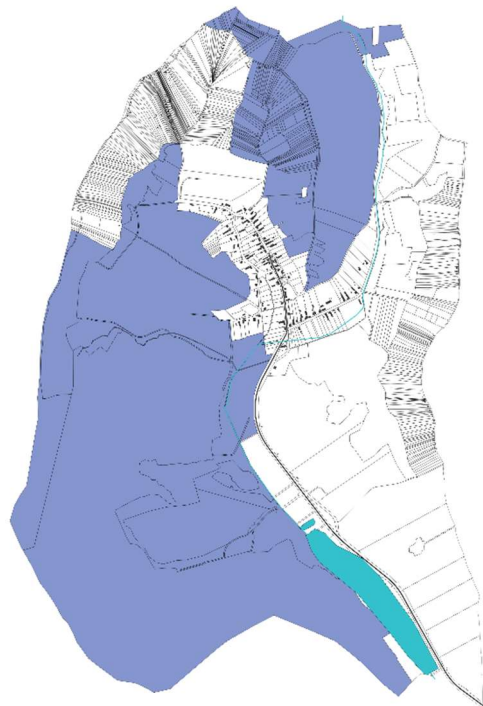
Natura 2000 hálózat

A település területe része a Natura 2000 hálózatnak.

A település területe érinti a Natura2000 hálózatot. A terület a 18. század óta erdőterület, az Eszterházy család hitbizományi birtoka volt. Szécsisziget, Dobri, Maróc, Tormafölde, Iklódbördőce, Páka településeket érinti.

A terület Vétyempusztá elnevezésű, különleges természetmegőrzési terület (HUBF20040).

A település területének 55,82%-át érinti, ez 287,94 ha. A teljes Natura2000 terület 6,95 %-a. A település nyugati-délnyugati felében lévő összefüggő erdőterületeket érinti és az északon benyúló erdőket és szőlőket.

Országos Ökológiai Hálózat

A Marócon található hálózati elemek mindhárom kategóriát lefedik.

Magterület kategóriába soroltak az összefüggő erdőterületek. Pufferként határozták meg a település-erdőterület, szántóföld-erdőterület szegélyeket, valamint a patakvölgy és a déli nagyobb gyepterületet. Folyosó kategóriába tartozik a tó és a legelőterületek.

14. Ökológiai hálózat ökológiai folyosójának övezete

26. § (1) Az ökológiai hálózat ökológiai folyosójának övezetében - kivéve, ahol az Ország Szerkezeti Terve, a Budapesti Agglomeráció Szerkezeti Terve vagy a Balaton Kiemelt Üdülőkörzet Szerkezeti Terve települési térséget határoz meg - csak olyan megyei területfelhasználási kategória és megyei övezet, valamint a településrendezési eszközökben olyan övezet és építési övezet jelölhető ki, amely az ökológiai hálózat magterülete és az ökológiai hálózat ökológiai folyosója természetes és természetközeli élőhelyeit és azok kapcsolatait nem veszélyezteti.

(2) Az ökológiai hálózat ökológiai folyosójának övezetében új beépítésre szánt terület nem jelölhető ki, kivéve, ha

a) a települési területet az ökológiai hálózat ökológiai folyosó, vagy az ökológiai hálózat magterület és az ökológiai hálózat ökológiai folyosó körülzárja, továbbá

b) a kijelölést más jogszabály nem tiltja.

(3) A (2) bekezdésben szereplő kivételek együttes fennállása esetén, a beépítésre szánt terület csak az állami főépítési hatáskörében eljáró fővárosi és megyei kormányhivatalnak a területrendezési hatósági eljárása során kiadott területfelhasználási engedélye alapján jelölhető ki. Az eljárás során vizsgálni kell, hogy biztosított-e az ökológiai hálózat magterület és az ökológiai hálózat ökológiai folyosó természetes és természetközeli élőhelyeinek fennmaradása, valamint az ökológiai kapcsolatok zavartalan működése.

(4) Az ökológiai hálózat ökológiai folyosójának övezetében a közlekedési és energetikai infrastruktúra-hálózatok elemeinek nyomvonala, továbbá az erőművek az ökológiai folyosó és az érintkező magterület természetes élőhelyeinek fennmaradását biztosító módon, az azok közötti ökológiai kapcsolatok működését nem akadályozó műszaki megoldások alkalmazásával jelölhetők ki és helyezhetők el.

(5) Az ökológiai hálózat ökológiai folyosójának övezetében bányászati tevékenység folytatása a bányászati szempontból kivett helyekre vonatkozó előírások alkalmazásával engedélyezhető. Az övezetben új célkitermelőhely és külfejtéses művelésű bányatelek nem létesíthető, meglévő külfejtéses művelésű bányatelek horizontálisan nem bővíthető.

50. Ökológiai hálózat ökológiai folyosójának övezete

79. § Az ökológiai hálózat ökológiai folyosójának övezete tekintetében a 26. § szerinti övezeti előírások mellett a következő előírások alkalmazandók:

- a) a településrendezési eszközök készítése során az ökológiai folyosók folytonosságát és folyamatossá tételét biztosítani kell;
- b) szántó művelési ágú területen - a Balatoni főépítész hozzájárulását követően - kizárólag út, közmű, vízgazdálkodási és vízkárelhárítási építmény helyezhető el;
- c) a kertes mezőgazdasági terület övezetébe is besorolt területeken a 2700 m²-nél kisebb telek nem építhető be;
- d) csarnok nem helyezhető el;
- e) új építmény elhelyezése, műszaki infrastruktúra telepítése csak tájba illesztve, az illetékes természetvédelmi hatóság, valamint a Balatoni főépítész hozzájárulása alapján történhet;
- f) 10 méter beépítési magasságot meghaladó építmény - a kizárólag kilátó rendeltetésű építmény és a víztorony kivételével - nem létesíthető;
- g) védelmi és közjóléti erdőtelepítés, külterületi fásítás kizárólag őshonos fafajokkal végezhető;
- h) * a területen környezetszennyező tevékenység nem folytatható, továbbá új vegyszertároló és hulladékkezelő létesítmény nem létesíthető, valamint energetikai célú növénytelepítés nem megengedett.

A Zala Megyei Közgyűlés 8/2019. (IX.27.) rendelete Zala megye területrendezési szabályzatáról, térségi Szerkezeti Tervéről és övezeteiről rendelkezik a térségi övezetek területi lehatárolásáról

4. § (1) A vármegye Térségi Övezeteinek területét M=1:100.000 méretarányban a rendelet 3.1.-3.16. mellékletei tartalmazzák az alábbiak szerint az országos övezetek a következők: 3.1. Ökológiai hálózat magterületének övezete, 3.2. Ökológiai hálózat ökológiai folyosójának övezete, 3.3. Ökológiai hálózat pufferterületének övezete, 3.4. Kiváló termőhelyi adottságú szántók övezete, 3.5. Jó termőhelyi adottságú szántók övezete, 3.6. Erdők övezete, 3.7. Erdőtelepítésre javasolt terület övezete, 3.8. Tájképvédelmi terület övezete, 3.9. Világörökségi és világörökségi várományos területek övezete, 3.10. Vízminőség-védelmi terület övezete, 3.11. Nagyvízi meder övezete, 3.12. Honvédelmi és katonai célú terület övezete, a vármegyei övezetek a következők: 3.13. Ásványi nyersanyagvagyon övezete, 3.14. Földtani veszélyforrás terület övezete, egyedileg meghatározott vármegyei övezetek: 3.15. Gazdaságfejlesztési és innovációs övezet, 3.16. Kiemelt turisztikai övezet.

TÁJKARAKTER

Kivágat Magyarország Ökoszisztéma-Alaptérképéből

Komplex felszínborítás-típus

- 1601 - Település-vízmozaik
- 5000 - Erdődomináns homogén
- 7001 - Dominancia nélküli

Tájkarakter-típus

- Változatos felszínborítású, hullámos síksági és dombsági medencetáj vízfolyásokkal
- Változatos felszínborítású hegységperem, dombság, medence és völgy
- Erdődomináns, jellemzően mozaikos dombsági táj

A tájat meghatározza a vízrajz, a domborzati viszonyok és a kitettség, melynek köszönhetően változatos, mozaikos tájszerkezet jött létre. Az É-D-i irányú völgyhálózat között erősen tagolt domborok alakultak ki, amelyeket szigetszerűen kiemelkedő aszimmetrikus dombhátak és dombtetők jellemeznek. Az úthálózat követi az völgyeket, erre fűződnek fel az aprófalvas települések. A dombvidéki részeket összefüggő erdőterületek borítják, melyek nagy arányban bükkösök, gyertyános-tölgyesek és patakmenti égeresek. A kedvező kitettségű domboldalakon jellemzően zártkerteket találunk. A nagyobb vízfolyások völgyében kistáblás szántóföldek, míg a dombvidéki kisvízfolyások mentén legelőterületek fordulnak elő. A domborzati viszonyoknak köszönhetően számos pontról nyílik kilátás a tájra.

A környező települések a Zalában megszokott aprófalvas jellegűek, többnyire egyutcásak. A telekkialakítás miatt jellemző az oldalhatáros beépítés és a hátsó kertben a háztáji gazdálkodáshoz kapcsolódó egységek megléte. Szintén, az országos viszonylathoz képest, nagyobb gyümölcsösök és a szőlőterületek aránya. A vidék gazdasági fejlődését nagyban befolyásolta a szénhidrogén-mezők felfedezése az 1930-as években, illetve a kedvező adottságok miatt lett hírhedt a Dél-Zalai borvidék.

Maróc karakterét meghatározzák a nagy kiterjedésű erdőterületek és a dombok lankáin elterülő, hagyásfás legelők, kaszálórétek. A zsáktelepülés megbújik a völgyben, kimagasló pontja a templomtorony. A domborzat miatt a látvány fokozatosan tárul fel, új elemeket felmutatva.

ZÖLDINFRASTRUKTÚRA HÁLÓZAT VIZSGÁLATA, A TELEPÜLÉSI ZÖLDFELÜLETI RENDSZER ELEMEI

Maróc kék és zöldinfrastruktúrája

Szerkezeti-, kondicionáló szempontból lényeges valamint a zöldfelületi karaktert meghatározó elemek

A települési zöldfelületi rendszer meghatározó elemei belterületen a közhasználatú zöldterületek, zöldfelületi jellegű intézmények, lakókertek, közlekedési zöldfelületek.

A zöldfelületi rendszer szempontjából meghatározóak a települést övező összefüggő erdőterületek és a természetközeli rétek, legelők területei, amelyek védelmét a település terv teljes mértékben biztosítja.

Közhasználatú zöldfelületek

Maróc nincsenek funkcióval rendelkező, közhasználatú zöldterületek. Az alacsony lakosságszám, a beépítés módja és a települést övező zöldfelületek miatt ez nem is feltétlen indokolt.

szakrális

Szakrális szerepe van a temetőnek, mint emlékezőhelynek és önálló egységnek. A temető a lakott területről északra található.

Közlekedési zöldfelületek

Általánosságban elmondható, hogy az utak melletti zöld sávok nyílt árokrendszerrel rendelkeznek, fontos elemei a zöldinfrastruktúra-hálózatnak. Szerepük van a csapadékvíz-kezelésben, főként, ha nyílt szikkasztóárkokkal ellátottak. Ezen kívül térelválasztóként szolgálnak a gyalogos forgalom és lakóépületek, valamint az autósforgalom között.

Lakóterületi kertek

A zöldfelületi rendszer szempontjából meghatározóak továbbá a lakóterületek kertrészei és az egyéb hagyományos falusias belterületi kertek is, melyek beépítés mentesen történő megőrzése meghatározóan fontos nemcsak zöldfelületi, de az egységes településkép, történeti településszerkezet megőrzése szempontjából is. Ugyan a belterület lombkorona borítottsága nem jelentős, a telkek zöldfelületi aránya magas, és a külterületi erdők ellensúlyozzák ezt. Karakteresek, az utcaképet meghatározóak a telkeken elszórtan ültetett lucfenyők.

Külterületi zöldinfrastruktúra

Az erdőterületek természetszerű jellegüknél, kiterjedésükénél fogva számos ökoszisztéma szolgáltatást biztosítanak. Fontosak, mint természeti örökség, aktív rekreációt szolgáló terület, kondicionáló felület és élőhely. A meredekebb domboldalakat védi az erózióveszélytől. Az összefüggő, nagy kiterjedésű erdőterületek, és a helyi klímára jellemző fajok magas aránya elősegíti az itt megtalálható társulások stabilitását.

Magas a gyepterületek aránya, elsősorban a vízfolyások völgyében- ezeket legelőként, illetve kaszálóként hasznosítják. A felhagyott szőlők helyén cserjések és gyepek jöttek létre, melyek értékes élőhelyek. A mezsgyéken kialakult szegélynövényzet ökoton, átmeneti élőhely, mely nagyban hozzájárul a biodiverzitáshoz. A fokozatos átmenetben, a széles szegélyzónában magas diverzitás található.

A vízfolyások mentén kialakult vizes élőhelyek számos fajnak adnak otthont, ráadásul vonalas jellegüknél fogva fontos szerepük van a zöldfelületek közötti összeköttetésben. Értékes élőhelyek a patakok menti égerligetek és a fajgazdag láprétek.

